

ביום מן הימים קיבלתי מכתב שהנני מוזמן למשפט בבית המשפט העליון בעיר פעדז'. בדרך כלל מי שהוזמן לשם הורשע בפשעיו, והחמירו שם הרבה פעמים בעונש מיתה. אולם ידעתי שיש לי על לסמוך, ונסעתי לשם.

אוצר החכמה

אולם בית המשפט היה גדול ורחב ידיים והרבה אנשים עמדו וחיכו לראות מה יעשה עמי, ושמחו על שברי. כאשר השופטים התחילו לדון במשפטי, נכנס פתאום ראש השופטים, וללא שאלות וללא דרישות וחקירות נעמד על הבימה והכריז: "גומבו ראובן שגר בבאניהאד, מרחוב פלוני מספר אלמוני, משוחרר לביתו, ויחזירו לו את הסחורה שלקחו ממנו!".

אוצר החכמה

אוצר החכמה

אוצר החכמה

אוצר החכמה

כל הנוכחים שם השתוממו, וגם העורך-דין שלי אמר לי: איני יכול להאמין למשמע אזני, ואיני מבין את זה, זה דבר נדיר ביותר שיקרה כך למישהו, ובודאי ליהודי. ומוכרח להיות - הוא הבין והסביר לעצמו - שבטח הרבי מראצפערט הגיע באיזה אופן אל השופט ובקשו שישחרר אותך מן האשמה...

רבינו בביקורו בבאניהאד בשנת תרצ"ג,

מימינו הר"ר אברהם דוד ווייס משם, ומימינו הרה"ח ר' צבי אלימלך הכהן דים משב"ק, משמאלו הר"ר פנחס בריוז משם

קסו